

ні. Українське язичництво і сучасні рідновірівські течії. Сучасна міфотворчість. Релігійне життя української діаспори і його вплив на релігійні процеси в Україні. Вплив Апостольської столиці і Московського патріархату на церковно-релігійне життя України. Законодавче закріплення свободи совісті. Прогнози релігійних процесів в Україні.

В СПЕЦІАЛІЗОВАНІЙ РАДІ Д 01.25.05

Повідомляємо, що згідно Постанови ВАК України від 21 листопада 1996 р. Спеціалізована рада не приймає до захисту дисертації у формі наукових доповідей. Докторські дисертації приймаються до захисту лише за умови наявності в здобувача **одноосібної монографії** обсягом не менше **8-10 д.а.**, опублікованої за рецензіями двох докторів наук та рекомендацією вченої ради академічного інституту або вузу. Для визначення впровадження наслідків дослідження приймаються відгуки центральних органів державної влади, громадських об'єднань і політичних партій, підписаних докторами наук.

Ще раз нагадуємо, що здобувачі наукового ступеня кандидата наук екзамен з фаху складають лише за місцем захисту і в обсязі Програми, видрукованої в 2 і 3 числах бюлетня “Українське релігієзнавство” з поданням при цьому конспекту опрацьованої обов'язкової літератури.

ЛЬВІВСЬКИЙ МУЗЕЙ ІСТОРІЇ РЕЛІГІЇ

Єдина в Україні установа культури, в якій на основі зібраних унікальних матеріалів відтворюються світоглядні засади і особливості віровчення й культу світових релігій, традиційних для українських теренів християнських конфесій, діяльність в наш час різних релігійних організацій. З часу утворення Музею в 1973 р. в його експозиціях належне місце займали культові предмети, мистецькі твори та релігійні сюжети.

За роки існування Музей став помітним явищем в культурному житті України. Його експозиція має такі відділи: “Релігія давнього світу”, “Юдаїзм”, “Раннє християнство”, “Православ'я в Україні”, “Католицизм”, “Греко-католицька церква”, “Протестантизм”, “Іслам”, “Буддизм”. Щороку в Музеї відбувається до десяти тематично різних стаціонарних виставок. Музей приймає на стажування співробітників культ-просвітних і освітянських установ.

Вагомими є здобутки науково-дослідницької роботи співробітників установи. Щороку, починаючи з 1991 р., в травні місяці тут проводиться Круглий стіл “Історія релігії в Україні”, який збирає на свої травневі засідання науковців не лише із всієї України, а й із зарубіжжя. Тезові виклади доповідей і повідомлень Столу видаються музейним видавництвом “Логос” спеціальними випусками, яких уже маємо шість. Круглі столи проходять при співорганізації їх роботи Інститутом філософії та Львівським відділенням Інституту археографії НАН України. До проведення конференцій і Столів в Музеї залучаються не лише вчені, а й богослови з різних конфесій. Доповіді з релігієзнавчої тематики наукові співробітники Музею виголошують на багатьох регіональних і міжнародних конференціях.

Музей в своїй роботі не є конфесійно заангажованим. Він ніколи не зупиняється в пошуках урізноманітнення форм своєї роботи, хоч в цьому йому й прагнуть ставити перешкоди деякі світоглядно і конфесійно нетолерантні діячі. Можна лише вітати утворення в структурі Музею Інституту релігієзнавства, широку співпрацю колективу з науковими і навчальними інституціями України і зарубіжжя, його готовність до утворення на своїй базі ставропігійного інституту, прагнення співробітників здобувати наукові ступені, вхід Музею в Міжнародну систему релігієзнавчих інституцій.

Промотором масштабної і багатопрофільної роботи установи є її директор В.В.Гаюк - віце-президент Української Асоціації Релігієзнавців, людина постійного пошуку, широкої ерудиції і відданості окормлюваній ділянці науково-просвітницької роботи. Науковий релігієзнавчий загал України добре знає своїх колег з Музею, а зокрема М.Бандрівського, М.Гуменного, І.Гаюк, О.Киричук, Л.Моравську, М.Омельчук, І.Паламара, І.Петрива, М.Хмільовського, В.Яремчука.

Матеріал підготував д.ф.н. **А.Колодний**